

lijsterbes

GEMEENSCHAPSKRANT

KRAAINEM • JAARGANG 27 • NR 7 - OKTOBER 2026
UITGAVE VAN GC DE LIJSTERBES EN VZW 'DE RAND'

PB- PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

When Heaven met Earth
bezingt de liefde in De Loods

Het engagement van
Hannelore Vanrobaeys

Vier de Week van het
Nederlands met Babbel

Van slotklooster naar open gemeenschap

‘Deze plek mag geen eiland zijn’

Het vroegere slotklooster in Kraainem is niet langer afgesloten van de buitenwereld. Sinds dit voorjaar wonen er kwetsbare gezinnen en privéhuurders die het project ondersteunen, is er opvang voor baby's en peuters, begeleiding voor jongeren en een klimcentrum voor kinderen en gezinnen. Corentin Dandrimont van vzw Visitatio probeert al die gebruikers met elkaar te verbinden. ‘We willen hier stap voor stap een gemeenschap opbouwen.’

Een kinderdagverblijf, gezinsbegeleiding, jongerenwerking, een klimcentrum en vier appartementen voor bewoners die zich voor het project engageren: het Visitatieklooster kreeg een uitgesproken sociale invulling. Corentin ziet al die bewoners graag meer worden dan alleen burens: ‘Als tussenpersoon stel ik bewoners en organisaties aan elkaar voor en bekijken we waar samenwerking mogelijk is.’

Gebouw aan zet

De nieuwe invulling kreeg plaats binnen een beschermd monument. Het Visitatieklooster werd tussen 1928 en 1930 gebouwd door architect en monnik Dom Paul Bellot. ‘Hij ontwierp een volledige leefwereld’, zegt Marij Wellens, projectleider bij aNNo architecten. ‘De pandgangen, cellen, kapel, refter, kapittelzaal en tuin vormen één geheel.’

Na het vertrek van de laatste Visitandinessen in 2021 werd het kloos-

ter gerestaureerd en herbestemd. ‘We vroegen ons niet af hoe we het klooster konden aanpassen aan een nieuw programma, maar welke mogelijkheden het gebouw zelf bood. Het programma volgt het monument, niet omgekeerd, legt Marij uit. Op de eerste verdieping bleven de lange kloostergang en de deuren van de vroegere zusterzellen behouden. Daarachter liggen nu de zorgunits van Convento. Dankzij nieuwe binnendeuren tussen de voormalige cellen kunnen die flexibel met elkaar worden verbonden. Zo kan een unit, afhankelijk van de grootte van het gezin, over meer of minder slaapkamers beschikken.

Een tijdelijke thuis

‘Het zijn vooral alleenstaande mama's met jonge kinderen die hier wonen’, vertelt Corentin. Ze krijgen onder meer ondersteuning bij administratie en financiën, maar ook bij de opvoeding. ‘Idealiter blijven ze hier 12 tot 18 maanden,

want uiteindelijk is het de bedoeling dat ze opnieuw zelfstandig gaan wonen.’ Elk gezin heeft een eigen woonkamer, keuken, badkamer en slaapkamers, maar er zijn ook gemeenschappelijke ruimtes. Wekelijks koken en eten de gezinnen samen tijdens de ‘brasserie’ van Convento.

Ook de andere bewoners helpen mee om van de site meer dan een woonplek te maken. Van hen verwacht Visitatio dat ze naar eigen kunnen bijdragen. ‘Werk je graag in de tuin, dan kan je aansluiten bij de vrijwilligers. Ben je goed in koken, dan kan je mee koken tijdens de brasserie ...’

Ook de kloostertuin moet mensen verenigen. Zes tot acht vrijwilligers uit de buurt helpen er bij het onderhoud en in de moestuin. In oktober organiseert Visitatio in de boomgaard een appelpluk met een school uit de buurt. Samen zullen ze er ook appelsap maken. ‘Zo

Telex

willen we ook mensen van buitenaf naar de site brengen.' Maar die openheid heeft tegelijk duidelijke grenzen. 'Niet de hele tuin is publiek toegankelijk en om 20 uur sluiten de grote toegangspoor-ten voor externen. Voor de gezinnen moet dit ook een rustige plek kunnen zijn', aldus Corentin.

Ruimte voor de toekomst

Bij elke nieuwe functie bleef het monu-ment leidend. Zo staat de klimconstruc-tie van Gravity Fun vrij in de voormalige kapel en kan ze makkelijk weer worden verwijderd. Wie door het klooster loopt, ziet bovendien hoeveel aandacht Bellot aan details besteedde. 'Let op de lichtin-val, het ritme van ramen en bogen en de overgang tussen gebouw en tuin', zegt Marij. 'Zelfs de voegen zijn bijzonder: tussen het baksteenwerk wisselen lichte en donkere tinten elkaar af.'

Op de tweede verdieping en in bijbeho-rende gebouwen wacht nog ongeveer duizend vierkante meter op een nieuwe bestemming. Binnen het Visitatioproject komt daar ruimte voor initiatieven rond de vroege kinderjaren. 'De organisaties hoeven niet allemaal hetzelfde te doen. De verschillen maken het juist interes-sant. Maar ze moeten wel bereid zijn om met de anderen samen te werken', benadrukt Corentin.

Voor architecte Marij toont die voortdu-rende verandering wat een herbestem-ming kan betekenen. 'Erfgoed is geen eindpunt. Je moet een beschermd monument niet vastzetten in het verleden. Je kan het opnieuw betekenis geven door zijn oorspronkelijke waarden te vertalen naar de noden van vandaag.'

Bijna honderd jaar na de bouw huisvest het Visitatieklooster zo opnieuw een zorgzame gemeenschap. Anders dan vroeger, maar tegelijk verrassend dicht bij waar het ooit mee begon.

Veerle Weeck

- *Kraainem wil een inventaris aanleg-gen van gebouwen in slechte staat. Volgens schepen Constant (Kraainem-Unie) kunnen de eigenaars op basis hiervan bestraft worden. Raadslid Pin (Pro Kraainem) wil weten over welk soort gebouwen het gaat en of ook bewoonde wonin-gen in dit register opgenomen zullen worden. Dat kan inderdaad. De criteria van de bevoegde instanties zullen worden gevolgd.*
- *Schepen de Foestraets (DéFI-MR) informeert de gemeenteraad dat er een samenwerking wordt opgestart met Infano voor de buitenschoolse opvang voor een periode van 4 jaar. De huidige werknemers blijven onder de bevoegdheid van de gemeente, maar zullen taken van Infano krijgen.*
- *Inwoner Luc Hermans krijgt het bronzen brevet van 'Laureaat van de arbeid', een ereteken dat uitzonder-lijke inzet, verdiensten en vakkennis van een ambacht belooft. Hermans is detailhandelaar in schoenen en -lederwaren.*
- *De aangekondigde solidariteitsactie voor Oekraïne (het opslaan van generatoren en powerbanks) heeft vertraging opgelopen door de hittegolf.*
- *De oppositie stelt zich vragen bij de brief die de meerderheid naar Vlaams minister van Binnenlandse Zaken Hilde Crevits (cd&v) stuurde in verband met een mogelijke fusie tussen Kraainem en Wezembeek-Oppem. Het antwoord van de minister is negatief, geen fusie mogelijk, zoals te verwachten was. De oppositie verwijt de meerderheid een soloslim, het mogelijk opflakke-ren van een communautair discours en de gebrekkige informatie hier-rond, waarop de meerderheid de oppositie dan weer politieke recupe-ratie verwijt.*
- *Volgens raadslid Edwards (Kraainem-Unie) is het duidelijk dat de communautaire vrede en de taalrechten van alle inwoners behouden moeten blijven. Raadslid Vandersteen (DéFI-MR) verwijt de meerderheid medeplichtigheid aan een nieuwe aanval van Vlaanderen op de faciliteiten.*
- *De straten in Laag-Kraainem werden na de storm in de zomer niet opgekuist. Raadslid Pin maakte van deze gelegenheid gebruik om te polsen naar de al drie maal beloofde infosessie over de strijd tegen de overstromingen. De buurtbewoners moeten al maanden wachten op een datum.*

Hannelore Vanrobaeys, lid van de Ouderraad en de Cultuurraad 'Mensen hebben iets aan het gemeenschapsleven'

Achter elk initiatief van een school, een gemeente of een vereniging zitten mensen die zich vrijwillig engageren om mee aan de kar te trekken. Een van hen is Hannelore Vanrobaeys, die in Kraainem haar schouders zet onder de ouderraad van GBS De Klimboom en de Cultuurraad.

Wat drijft jonge ouders om behalve in hun job, hobby's en gezinsleven ook nog energie te steken in het lokale gemeenschapsleven? We leggen de vraag voor aan Hannelore Vanrobaeys, die zich de laatste jaren erg actief toont in de gemeente. Ze is afkomstig van Tervuren en geeft er les in het Heilig Hartcollege, waar ze vroeger zelf school liep. Maar

ondertussen is ze al jaren ingeburgerd in Kraainem, dankzij het verenigingsleven dat ze nu zelf mee ondersteunt.

Maxi GB

'We zijn hier eerder per toeval beland', legt Hannelore uit. 'Mijn man (Mike Kestemont, zelf actief bij de Lijsterbes en de bibliotheekraad), komt oorspronkelijk uit Anderlecht en ik wilde graag

dicht bij Tervuren blijven omwille van mijn job. We hebben de kaart bekeken en zijn uiteindelijk hier beland. Zonder specifieke verwachtingen en zonder de gemeente echt te kennen.'

Maar dat heeft Hannelore zich nog niet beklagd. 'Pas toen we hier uiteindelijk woonden, beseften we hoe geweldig de gemeente gelegen is. Je bent meteen in

het groen, maar ook in de stad. Er zit voor mij ook wat nostalgie bij, omdat mijn grootmoeder in Stokkel woonde en ik daar als kind vaak kwam. Dat we nu vlak bij die levendige wijk met veel middenstand wonen, voelt alsof ik weer dichterbij die periode ben. We gingen toen soms te voet naar de Maxi GB in Kraainem, wat ik als kind heel ver vond, weet ik nog. Als ik nu mijn boodschappen doe in de Carrefour, voelt het een beetje alsof mijn grootmoeder erbij is.'

Aan de schoolpoort

Als leerkracht in Tervuren maakt Hannelore er deel uit van een grote gemeenschap. Maar ook in Kraainem wist het gezin zich ondertussen goed te integreren.

Die ouderraad toont zich zeer actief. 'Door onze activiteiten kan de school jaarlijks een flink bedrag investeren in de leerlingen. Ook de activiteiten zelf dragen bij tot het gemeenschapsgevoel.'

'Het grootste succes komt van het Pastafestival, waar de kinderen altijd heel erg naar uitkijken maar dat ook veel ouders bereikt. Voor andere initiatieven is het soms wat zoeken. Een quiz ligt moeilijker door de taalkwestie, maar volgend jaar proberen we nog eens een bingoavond.'

'We kunnen zeker nog nieuwe leden gebruiken bij de ouderraad. Het is niet zo dat je bij elke maandelijkse vergadering moet zijn. Soms kan een bepaald talent

sche manier met bekers, tafels, stoelen of ander materiaal dat de gemeente ter beschikking stelt bijvoorbeeld. Of als tussenpersoon bij de toekenning van project- en evenementsubsidies.

Daarnaast proberen we als Cultuurraad ook zelf evenementen te organiseren om verenigingen in de kijker te zetten. Zo hebben we dit jaar een heel familie-luik met kinderaanimator gekoppeld aan Vlaanderen Feest.'

Iets teruggeven

Wat Hannelores grootste motivatie is om zich zo te engageren? 'Moeilijke vraag! Ik denk dat ik ermee begonnen ben om iets terug te kunnen doen. Omdat ik het gevoel heb dat ik ook veel gekregen heb van mensen en organisaties toen we hier kwamen wonen en kleine kinderen hadden. Als we op 21 juli bijvoorbeeld deelnamen aan de activiteiten in het Jourdainpark, genoten de kinderen daar heel erg van.'

'Mijn achtergrond als leerkracht zal ook wel maken dat ik het gemeenschapsgevoel wil promoten en jongeren wil motiveren om zich te engageren en het goede voorbeeld te geven. Het is niet altijd even makkelijk om mensen te bereiken. Maar ik geloof echt dat er altijd mensen zijn die heel wat hebben aan wat we organiseren.'

Michaël Bellon

'Ik wil ook jongeren motiveren om zich te engageren en het goede voorbeeld te geven'

'In Tervuren moesten we vroeger de auto nemen en goed inplannen wanneer we naar vrienden gingen. Hier in Kraainem hebben we vrienden in het dorp waar we gewoon binnen kunnen springen. Dat had ik nooit verwacht.'

'Mijn engagement in de gemeente is begonnen op de speelplaats van GBS De Klimboom. Ik heb een zoon en een dochter en het ouderschapsverlof na de geboorte van mijn dochter heeft me veel gebracht. Alleen al omdat het me de tijd gaf om wat langer bij de schoolpoort te blijven staan, waar je makkelijk contact maakt. Zo ben ik in de ouderraad beland en uiteindelijk ook in de Cultuurraad.'

of zekere expertise goed van pas komen op heel specifieke momenten.'

Kraainem feest

Haar lidmaatschap van de Cultuurraad verradt ook Hannelores interesse in cultuur. 'Ik lees graag en we pikken graag theaterstukken mee. Als de seizoensbrochure van de Lijsterbes in de bus valt, bekijken we meteen waar we naartoe willen. Maar even graag trekken we richting Brussel of Antwerpen.'

'De Cultuurraad sluit dus aan bij mijn interesses. De raad slaat een brug tussen enerzijds de gemeente en anderzijds de verenigingen van wie we de werking ondersteunen. Op een prakti-

Te gast in de Lijsterbes Theatergezelschap ALMA

A LMA Theatre Group is een van de Griekse gezelschappen die regelmatig het podium betreden in de Lijsterbes. In oktober hernemen ze hun succesvoorstelling *Crying ... Silicon Tears*, na een eerste geslaagde reeks afgelopen juni. We maken kennis met artistieke leiders Chrysa Baltzaki en Kyprianos Moutevelis.

Griekse verbinding

ALMA Theatre Group bestaat sinds 2017, onder leiding van Chrysa Baltzaki en Kyprianos Moutevelis, die een stevig internationaal palmares hebben opgebouwd op het gebied van theater, decorbouw en kostuumontwerp. Zij zagen ALMA op een paar jaar tijd uitgroeien tot een gezelschap met meer dan 60 leden. Alleen al voor *Crying ... Silicon Tears* werken ze met een cast van bijna 40 acteurs.

ALMA is niet het enige theatergezelschap van Griekse expats dat het goed doet in de regio rond Brussel. Zijn de Grieken dan zo verzot op theater? Chrysa en Kyprianos: 'Dat kan je wel zeggen! Veel heeft natuurlijk te maken met onze trots op het klassieke theater uit de Griekse oudheid, maar ook hedendaags theater is populair. Hier in Kraainem en bij uitbreiding de regio rond Brussel speelt ook het sociale aspect. Theater is een gelegenheid om samen te komen rond een stuk van onze cultuur, met mensen die dezelfde taal spreken.'

Niet dat je Griek móét zijn om lid te worden van ALMA, lachen Chrysa en Kyprianos. En Grieks verstaan is niet per se nodig om van hun werk te genieten. 'We werken altijd met boventitels. Sowieso in het Engels, maar in samenspraak met de Lijsterbes in de toekomst ook in het Nederlands. Ons publiek is heel divers. Naast de partners en kennissen van de Grieken in ons publiek die geen Grieks spreken, merken we dat er ook veel interesse is van andere theaterliefhebbers.'

Populaire filmadaptatie

Hoe ziet een doorsnee seizoen eruit voor het gezelschap? Kyprianos: 'Normaal maken we één productie per jaar, maar dat kan variëren. Soms is er ruimte voor een tweede stuk met een kleinere bezetting. Dat we nu onze creatie van afgelopen juni hernemen, is op algemene vraag.'

Chrysa: 'De vier voorstellingen van juni waren allemaal op voorhand uitverkocht, waardoor veel mensen ze gemist hebben. Dat succes had veel te maken met de keuze om een populaire Griekse film te bewerken. *Crying ... Silicon Tears* is een humoristische parodie op de gouden periode van de Griekse cinema in de jaren 60. Een herkenbare en nostalgische trip, maar ook een uitdaging. De verwachtingen zijn hoog, maar we kijken ernaar uit!' (MB)

woensdag 14 oktober

Harry Potter-Boekdag 2026

vzw Bibliotheek Kraainem

13.00 tot 17.00 uur – gemeentelijke bibliotheek Kraainem

info: info@bibliotheekkraainem.be,
02 720 16 02, kraainem.bibliotheek.be

vrijdag 16 oktober

Najaarslezing: boekpresentatie door Eveline Leclercq

vzw Bibliotheek Kraainem

19.00 tot 23.00 uur – GC de Lijsterbes

prijs: 10 euro

info en tickets: info@bibliotheekkraainem.be,
02 720 16 02, kraainem.bibliotheek.be

dinsdag 10 november

Samen op stap in de Rand najaar 2026

IJsetrippers

We starten om 14 uur aan de ingang van de Lijsterbes.

Groepswandeling van 8 km.

Honden aan de leiband zijn welkom.

info: wilfried.rogier@skynet.be,
www.ijsetrippers.be

Gezocht: jonge verhalenjagers

Elke gemeente heeft een geheugen. Dat leeft niet alleen in foto's en archieven, maar vooral in de herinneringen van de mensen die er opgroeiden, woonden en werkten. Met het nieuwe initiatief *Het geheugen van Kraainem* willen we die verhalen bewaren voor de toekomst. En daar kunnen we hulp bij gebruiken!

We zijn op zoek naar **jongeren tot 27 jaar** die als verhalenjager op pad willen gaan. Je luistert, stelt vragen en legt de herinneringen van oudere inwoners vast. Je hebt geen ervaring nodig. Wij zorgen voor een opleiding interview-technieken en je leert werken met professioneel opnamemateriaal. Je krijgt ook een vrijwilligersvergoeding.

We zijn daarnaast ook op zoek naar **oudere inwoners die hun verhaal willen delen**. Hoe zag Kraainem er vroeger uit? Waar speelde je met je vrienden? Jouw herinneringen vormen samen het levende geheugen van onze gemeente.

Ben of ken jij een verhalenjager of -verteller? Laat het ons weten via joan.buytaert@derand.be of hannes.van.rosendaal@derand.be.

Boekenboom #49

Activiteiten

De bib staat dit najaar weer bol van de activiteiten! Midden oktober gaan we van start met maar liefst drie bijzondere momenten.

Eerst en vooral hebben we onze **Harry Potter-Boekdag op 14 oktober (13-17 uur)**. Op deze woensdagmiddag kunnen je kinderen gratis heel wat spelletjes en opdrachten doen. Uiteraard nadat ze gesorteerd werden door onze magische sorteerhoed. Dit jaar kunnen ze ook aan ons betoverde rad van fortuin draaien.

Op 16 oktober vindt onze **najaarslezing (19-23 uur)** plaats. Dit jaar een auteur van wel heel dicht bij huis, want jullie bibliothecaris heeft zelf een boek geschreven! Het bestuur van de bib organiseert een interview-moment met receptie om deze mijlpaal te vieren. Extra interessant als je meer wil leren over uitgeven in eigen beheer. Tickets kosten 10 euro en zijn te bestellen via info@bibliotheekkraainem.be.

Op **zondag 18 oktober** trappen we het nieuwe leesjaar af met **de eerste sessie van de Leesjury**. Kinderen van 4 tot en met 6 jaar zijn van 10.30 tot 11.30 uur meer dan welkom om verhaaltjes te lezen met twee enthousiaste vrijwilligers en samen te knutselen. De activiteit is gratis, nieuwe kindjes zijn altijd welkom. Het is wel fijn voor onze vrijwilligers als je deelneemt aan zo veel mogelijk sessies.

De keuze van de bibliothecaris

Het schooljaar komt op stoom, de seizoenen veranderen en er beweegt weer heel wat. Je hersenpan zou er zowaar van overkoken. Iets waar we met de **tiendaagse van de geestelijke gezondheid (1 tot 10 oktober)** graag aandacht aan besteden, met een themarek vol 'breinboeken'.

We duiken de wetenschap over onze hersenen in. **Met Wat stilte met je hersenen doet. Een neurowetenschappelijke verkenning** bestudeert de Franse neurowetenschapper **Michel Le Van Quyen** de wereld van de stilte, een rust die zeldzaam is geworden in onze snelle wereld. Gelukkig is dit boek niet alleen droge theorie, je krijgt ook praktische oefeningen mee. In hetzelfde rek vind je **Hersenhack. Update je brein (M. Sitskoorn)**, dat de invloed van die snelle wereld op onze hersenen onderzocht: hoe werkt informatieverwerking in ons brein en hoe kunnen we ons beter wapenen tegen die constante stroom.

Tot slot leren we in **Onrustige darmen, overprikkeld brein (C. Labée)** alles over de connectie tussen onze hersenen en onze spijsvertering. Met haar praktische toepassingen kan je niet alleen je lichaam, maar ook je hersenen helpen helen.

Eveline Leclercq

Monique en Dick van Repair Café Kraainem

‘Samen kun je iets in beweging brengen’

Een helpende hand, die vind je in het Repair Café. Hier krijgen kapotte spullen een tweede leven én ontstaan ook nog eens mooie ontmoetingen tussen mensen. Monique François en Dick Nieuwenhuis, twee trouwe vrijwilligers van het eerste uur, namen ons mee achter de schermen.

Jullie waren in 2018 bij de grondleggers van het Repair Café in Kraainem. Kunnen jullie uitleggen wat het opzet van zo’n Repair Café precies is?

Dick: ‘Het is een plek waar mensen samenkomen om kapotte spullen te herstellen in plaats van ze meteen weg te gooien. Bezoekers komen bijvoorbeeld met kleding, elektrische apparaten of fietsen die aan reparatie toe zijn. Een team van vrijwilligers met praktische en technische kennis staat klaar om het defect te onderzoeken en probeert het

te herstellen. Zo geven wij in ons Repair Café spullen een tweede leven en dragen we bij aan minder afval en een duurzamere wereld.’

Monique: ‘Het concept heeft ook een sociale dimensie. In ons Repair Café delen mensen kennis en vaardigheden met elkaar, zodat ze ook leren om zelf kleine reparaties uit te voeren. Ik vind het mooi om te zien hoe mensen elkaar helpen en er zo betekenisvolle contacten ontstaan. Ook merk je dat in ons Repair Café de duurzaamheidsgedachte

echt leeft. Kapotte spullen proberen te herstellen in plaats van ze af te danken vinden wij vanzelfsprekend.’

Wie doet wat in het Repair Café?

Dick: ‘Als coördinator sta ik in voor de planning. In principe zijn we elke vierde zondagnamiddag van de maand open. Afhankelijk van de beschikbaarheid vind je ons in de lokalen van de Lijsterbes of in het Agora-gebouw. Ik zorg er ook voor dat er voldoende vrijwilligers aanwezig zijn, zodat we verschillende

in, dag uit met materialen en besef ik maar al te goed hoe kostbaar ze zijn en hoeveel baat we erbij hebben als we er bedachtzaam mee omspringen. Dat bewustzijn probeer ik door te geven in de cursus aquarel die ik in de Lijsterbes geef.'

vrijwillige bijdrage achter. Die donaties investeren wij dan weer in de aankoop van materiaal en onderdelen. Sommige bedrijven stellen materiaal gratis ter beschikking, zoals Pattex die ons lijm geschonken heeft.'

‘Je kunt toch niet stil blijven zitten als je bekommerd bent om de wereld die je je kinderen en kleinkinderen nalaat.’

Op hoeveel vrijwilligers kunnen jullie zoal rekenen?

Dick: ‘In totaal zijn we met een twintigtal vrijwilligers. We vormen een heel diverse groep, met zowel mannen als vrouwen van verschillende nationaliteiten (Belgisch, Nederlands, Deens, Grieks, Italiaans, Roemeens, Turks ...). Die culturele mix maakt het net zo boeiend. En ook al spreken we niet altijd elkaars taal, toch vinden we telkens een manier om met elkaar te communiceren.’

Welke specialiteiten bieden jullie zoal aan?

Monique: ‘We hebben verschillende ‘afdelingen’: elektrische apparaten, kleding, fietsen, messenslijpen en lassen.’

Dick: ‘Er is ook ons IT-atelier. Let op: daar herstellen we geen computers of gsm's. Je kunt er wel terecht voor hulp met je IT-vragen. Het zal je niet verwonderen dat onze vrijwilligers met technologische expertise erg bevraagd zijn.’

Wat is het vreemdste voorwerp dat iemand ooit meebracht?

Dick: ‘Een oudere dame kwam een paar jaar geleden langs met een stoomstrijkijzer uit de jaren stillekes. Het was ontroerend om te zien hoe blij ze was toen bleek dat wij het voor haar konden herstellen. Vergeet niet dat voor oudere mensen met een klein pensioen de aankoop van nieuwe elektrische toestellen een flinke hap uit hun budget kan betekenen.’

Vragen jullie een vergoeding voor de herstellingen?

Dick: ‘De dienstverlening van Repair Café is in principe gratis. Bezoekers laten meestal wel een kleine,

Monique: ‘Dat soort steun is natuurlijk meer dan welkom. Het is ook fijn dat we morele steun krijgen van de burgemeester. Hij brengt regelmatig een bezoek aan ons Repair Café. De schepen van duurzaamheid steekt zelfs mee de handen uit de mouwen.’

Eind september kregen de deelnemers van de workshop smartphone-fotografie die de Lijsterbes organiseerde de kans om foto's in jullie Repair Café te maken. Wat zijn volgens jullie de dankbaarste onderwerpen om daar te fotograferen?

Dick: ‘Hoewel we steeds meer in een digitale wereld leven, draait het bij ons om handwerk. Het zijn mensenhanden die maken dat je defecte fiets, beschadigde kleding of niet-functionerend apparaat weer bruikbaar wordt. In ons Repair Café steken we trouwens niet alleen de handen uit de mouwen, we steken elkaar ook een handje toe.’

Monique: ‘In ons Repair Café kijken we ook samen naar de spullen die mensen meebrengen. Ook dat samenspel tussen mensen is mooi om vast te leggen.’

Hoe doet Repair Café jullie anders naar de wereld en de mensen kijken?

Monique: ‘Onze zondagnamiddagen helpen mij om positief naar de mens te blijven kijken. Ik stel vast dat er echt iets beweegt en dat mensen steeds meer het belang inzien van respectvol omgaan met onze grondstoffen. Dat geeft hoop.’

Dick: ‘Samen kun je iets in beweging brengen. Sinds wij met het Repair Café zijn gestart, zijn er al meerdere Repair Cafés in de buurt bijgekomen. Dat soort magnetisch effect is precies wat we nodig hebben.’

Nathalie Dirix

repair-expertises in huis hebben. En ik zorg voor voldoende koffie, thee en taart. Dat stukje gezelligheid hoort erbij.’

Monique: ‘Ik help mensen bij het herstellen van hun kleding. Voor mij is het doorgeven van mijn kennis en ervaring op het vlak van snit en naad een belangrijke drijfveer. Mensen zijn vaak veel handiger dan ze denken.’

Wat drijft jullie om je al meer dan acht jaar voor het Repair Café in te zetten?

Dick: ‘Ons engagement komt voort uit een algemene visie op de wereld. Je kunt toch niet stil blijven zitten als je bekommerd bent om de wereld die je je kinderen en kleinkinderen nalaat. Ik ben ook lid van het klimaatteam van Zaventem en ondervoorzitter van Noordlicht cv. Dat is een burgercoöperatie uit de Noordrand van Brussel die burgers samenbrengt om gezamenlijk te investeren in projecten rond hernieuwbare energie en energiebesparing, zoals zonnepanelen op grote daken.’

Monique: ‘Ik heb altijd al iets gehad met materialen. Als kunstenaar werk ik dag

De Loods

Ruimte voor dialoog in de Lijsterbes

De Loods, de kleine zaal van de Lijsterbes, vormt het decor voor intieme artistieke projecten, waar interactie en dialoog met het publiek centraal staan. Als eerste op het programma: When Heaven met Earth (lees meer op p 12-13).

Intimiteit en interactie

‘Het concept is zeker niet nieuw’, licht centrumverantwoordelijke Johan Buytaert toe. ‘De zaal werd ingericht door mijn voorganger, die er ooit bijvoorbeeld een avond organiseerde met vrienden, kennissen en muzikanten van Toots Thielemans. Ze luisterden en bespraken toen een aantal bijzondere opnames. Dat werkte zo goed, dat het idee ontstond om in De Loods meer te doen dan alleen programmeren. Het is een plek waar makers in dialoog kunnen gaan met hun publiek.’

Na de muzikale opener When Heaven met Earth staan ook de documentaire Leila van Nazanin Djavaheri, een ‘Poëzieproeverij’ met Anke Verschueren en theatermakers Jonathan Michiels, Willem Herbots en Ade Bormans op het programma. Die laatsten komen een inkijkje geven in het creatieproces van hun voorstelling RO.MAN, die volgend seizoen in onze grote zaal zal staan. Naast theater, film en muziek bekijken we ook wat we met beeldende kunst en dans kunnen doen.’

‘We voelden dat toeschouwers vaak nieuwsgierig zijn naar de makers en hun maakproces. Met De Loods willen we hen de kans bieden om in gesprek te gaan. De prijzen houden we bewust laag: 10 euro voor een voorstelling.’ (MB)

donderdag 19 november

Leila van Nazanin Djavaheri

Documentaire met nagesprek

Op 19 november kan je in De Loods terecht voor een bijzondere ontmoeting. De Iraanse filmmaakster Nazanin Djavaheri stelt haar documentaire Leila voor. Na de screening krijg je de kans om met haar in gesprek te gaan over haar werk.

Djavaheri woont in ons land en maakte met Leila een filmportret over de anderstalige alleenstaande moeder Leila, die samen met haar autistische zoon Michel een leven probeert op te bouwen in België. De stille strijd van een moeder en haar zoon, in een samenleving die weinig oog heeft voor hun strijd, levert een bijzonder aangrijpend verhaal op. Stof tot nadenken. De film is Nederlands ondertiteld, ook het gesprek is in het Nederlands. (MB)

20 uur - GC de Lijsterbes (bolletje) • prijs: 10 euro (basis), 9 euro (UiTPAS), 2 euro (UiTPAS-kansentarief)
info: www.delijsterbes.be NL

TICKETS EN INFO

GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem
info@delijsterbes.be • Tel. 02 721 28 06 • www.delijsterbes.be
OPENINGSUREN: ma, di en vrij van 13 tot 17 uur. Woe en do van 9 tot 12 en van 13 tot 17 uur.

Meer info over NL : www.delijsterbes.be/nl/taaliconen

Nederlands oefenen met Babbel

Het is bijna zover: de **Week van het Nederlands** (10-18 oktober)! De week waarin we de veelzijdigheid van onze taal vieren, met tal van initiatieven doorheen heel Vlaanderen.

Om in de kijker te zetten wat het hele jaar gebeurt rond het Nederlands in de Vlaamse Rand, creëerde vzw ‘de Rand’ Babbel: een vrolijk figuurtje dat rondreist langs oefenkansen Nederlands.

Ook in ons centrum is Babbel een graag geziene gast. Je kon hem al ontmoeten tijdens **Ezelsoor**, de **HHC Taalquiz** en de **Scholenhordeloop** in september. De komende weken zie je hem tijdens de voorstelling **LUCHT** (7 oktober) en de **Kinderhoogdag** (11 oktober)!

Lees meer over de Week van het Nederlands op p 14-15. (red.)

When Heaven met Earth bezingt de liefde in De Loods

‘We hebben de verliefdheid toegelaten en onderzocht via muziek’

In het nieuwe cultuurseizoen zet de Lijsterbes met de programmering in De Loods in op interactie en dialoog met het publiek. Het eerste concert is meteen raak: When Heaven met Earth is het nieuwe project van Paulien Iris Rondou van Catbug en Gaëtan Vandewoude van Isbells. Verliefde, akoestische songs die je het best van heel dichtbij beluistert.

Tussen Paulien en Gaëtan groeide plots niet alleen verliefdheid, maar ook een muzikale klik. Geïnspireerd door de liefde, schreven ze op drie maanden tijd maar liefst 18 nummers.

Het eerste nummer van de plaat heet Third time's a charm. Dat slaat op jullie magische derde ontmoeting.

Paulien: ‘Inderdaad. We kenden elkaar al een beetje uit de muziekwereld. De eerste ontmoeting was tijdens een concert in Het Depot in Leuven, toen ik met Catbug de supportact van Isbells deed. Toen bleef het bij een vriendelijke hallo en een knikje. Een aantal jaar later hebben we samen het nummer Light Years opgenomen dat Gaëtan en Pieter (Van Dessel, red.) van Marble Sounds samen hadden geschreven als The Great Vine, en dat ik inzong. Daarna heeft Gaëtan mij eens gemaild met complimenten over het album dat ik toen net had uitgebracht. Ik wist toen niet wat ik moest zeggen, dus ik reageerde pas twee maanden later. De derde keer was het raak. Ik kwam toen in de studio van Gaëtan om een nummer in te zingen. Toen is de vonk overgeslagen.’

Gaëtan: ‘De set-up in mijn studio is zo dat de mensen die zingen achter mij staan. Ik doe dat bewust omdat het, zeker bij een eerste opname, niet altijd fijn is als je bekeken wordt tijdens het zingen. Toen ik haar stem door de koptelefoon hoorde, ging dat recht naar mijn hart. Een paar dagen later heb ik haar laten weten dat ik verliefd op haar was.’

Meteen zijn jullie nieuwe muziekfragmenten naar elkaar beginnen te sturen.

Gaëtan: ‘We hebben de verliefdheid toegelaten en de muziek die we elkaar stuurden, stond in het teken van onze gevoelens voor elkaar. Via de muziek hebben we ze eigenlijk verder onderzocht.’

Zou je de plaat dan een ode aan de verliefdheid kunnen noemen?

Paulien: ‘Ja. Je kan over het begin van een relatie heel relativerend doen door te verzuchten dat de romantiek uiteindelijk toch weer verdwijnt. Maar de naïviteit van een prille verliefdheid is zo mooi, dus waarom zou je die fase dan niet gewoon vieren en er ook mooie muziek uit puren?’

dat we bijna een plaat hadden gemaakt en besloten die dan ook gewoon af te werken. De nummers die niet meer op de plaat pasten, konden we delen via de ep. Daarna zijn we opnieuw in een schrijfmodus beland, waardoor we nu een basis hebben voor nog een plaat.’

Was je verrast door de periode van grote productiviteit?

Paulien: ‘Zeker. Voor mij was het een van de eerste keren waarin het schrijven bijna vanzelf ging. Daarvoor kostte dat me altijd meer moeite. In de flow van de verliefdheid stroomde het allemaal door mij.’

Gaëtan: ‘Samen met je geliefde muziek maken is ongelooflijk mooi. Met muzikanten, in mijn geval bij Isbells, heb ik

‘In plaats van een werkmoment is met elkaar spelen een rustmoment waar je tijd voor wil maken’

De akoestische instrumenten en de strijkers passen perfect bij die prille, innige, maar nog breekbare gevoelens.

Gaëtan: ‘Dat sluit natuurlijk sowieso aan bij onze muziektaal. Maar het was geen bewuste keuze om van onze gevoelens meteen een plaat te maken. Voor mij is muziek dé taal om emoties en gedachten te uiten. Dat hebben we die eerste drie intense maanden gedaan, tot we plots 25 demo's hadden waar 18 nummers uit zijn gekomen. We stelden vast

een zeer fijne band en kan ik veel delen, maar ik draag de groep toch groten-deels alleen. In dit project zitten we allebei evenveel met ons hart en delen we alles. Dat voelt heel anders. Ook samen op een podium staan is bijzonder. We kunnen alles aan mekaar doorgeven en samen dragen.’

Wat hebben jullie tijdens deze samenwerking van elkaar geleerd?

Paulien: ‘Gaëtan heeft een superpositieve energie en dat is fijn om mee te

werken. Hij heeft als producer natuurlijk ook veel verstand van die kant van de zaak.'

Gaëtan: 'Paulien zingt ongelooflijk goed. Intonatie, frasering ... Noem maar op, de lijst is lang. Ik zing vooral met mijn hart en blijf op dat vlak nogal eens op mijn plekje zitten omdat ik mijn beperkingen ken. Maar door naar haar te luisteren en mij aan te passen, ben ik gegroeid als zanger.'

Jullie spelen met de nummers van deze plaat huiskamerconcerten. Ook het concert in De Loods van de Lijsterbes wordt intiem.

Gaëtan: 'Op een podium is er afstand. Maar in een huiskamer kijk je het publiek recht in de ogen. Vroeger vond ik dat altijd confronterend, maar nu – samen – ervaar ik dat helemaal anders. Het voelt goed. Ook al zetten we met deze nummers onze privédeur voor iedereen wijd open.'

Paulien: 'Ik kan daar nog wat in groeien, maar ik vind optreden in het algemeen nog altijd zeer confronterend. Die kleine concertjes samen met Gaëtan zijn wel

van de leukste dingen die ik al heb gedaan.'

Op de plaat komen ook de betoverende strikerspartijen van Peter Broderick erbij, die mensen kunnen kennen van Efterklang. Hoe zijn jullie bij hem beland?

Paulien: 'Ik heb hem lang geleden ontmoet toen ik na mijn eerste album een supportact deed voor hem. Toen we aan het brainstormen waren over hoe we onze plaat zouden invullen, hadden we het gevoel dat hij dat goed zou doen.'

Gaëtan: 'Peter heeft een andere dimensie toegevoegd aan de magie tussen Paulien en mij. Hij is zo'n straffe muzikant en componist en sloeg de nagel meteen op de kop.'

Als er nog een plaat van When Heaven met Earth aankomt, wat dan ondertussen met Isbells en Catbug?

Paulien: 'Met Catbug heb ik sinds eind september een nieuw album uit. In april gaan we met de groep ook terug op tournee in Japan, waar we met ons

vorige album al waren opgepikt door een Japans label.'

Gaëtan: 'Naar de buitenwereld toe heeft Isbells momenteel een kleine break, maar eigenlijk hebben we al een nieuwe plaat opgenomen die alleen nog gemasterd moet worden. Het feit dat we allebei ook onze eigen projecten hebben, maakt dat When Heaven met Earth fris en gezond kan blijven. In plaats van een werkmoment is met elkaar spelen een rustmoment waar je tijd voor wil maken.'

Michaël Bellon

donderdag 22 oktober
When Heaven met Earth

MUZIEK

20 uur - De Loods - GC de Lijsterbes

info: www.delijsterbes.be

Week van het Nederlands illustreert veelzijdigheid van het Nederlands

‘Het bewijs dat onze taal leeft’

Taal beweegt. Van mond naar mond. Van boek naar podium. Van straat naar klaslokaal. Taal beweegt mensen door te raken, te troosten en hun leefwereld te vergroten. Daarom is het thema van de Week van het Nederlands dit jaar ‘Taal in beweging’.

De Week van het Nederlands werd in 2015 voor het eerst georganiseerd door de Taalunie, de organisatie die op wetenschappelijk, beleidsmatig en promotioneel vlak met zowat alle aspecten van de Nederlandse taal bezig is. In Nederland, Vlaanderen en Brussel staat het Vlaams-Nederlands Huis deBuren in voor de campagne, die ook tal van partnerorganisaties verzamelt om de veelzijdigheid van het Nederlands in de kijker te zetten.

‘Met de thema’s belichten we telkens een ander aspect van onze taal’, zegt Lien Vanden Bossche van deBuren. ‘Veel mensen denken bij taal aan grammatica, spelling of school. Maar taal is een deel van onze identiteit en verbindt ons met elkaar. Taal in beweging geeft aan dat ze geen statisch gegeven is. Met de Week van het Nederlands willen we dat vieren.’

Twee ambassadeurs, tal van initiatieven

De Week van het Nederlands is vooral een samenwerkingsverband en een platform voor activiteiten van culturele instellingen, bibliotheken, scholen, leesclubs of schrijfdocenten. deBuren en de Taalunie stellen elk jaar ook twee bekende ambassadeurs aan die de Week van het Nederlands promoten. Vanden Bossche: ‘Sinds 2019 belichamen die ambassadeurs ons jaarthema. Uit Vlaanderen is dat dit keer Maud Vanhauwaert (zie inzet). De Nederlandse ambassadeur is Roan Kasanmonadi. Vanhauwaert kan je aan het werk zien met haar performance *Letter maar op*. Roan Kasanmonadi komt op 13 oktober naar Brussel met *Liefste Dagboek*, een evenement over dagboeken met onder meer Joke van Leeuwen, maar ook gewone deelnemers die zich voor 29 september inschrijven om dagboekfragmenten voor te lezen.’

Andere blikvangers van de Week van het Nederlands zijn de Taalkrant, de Taalquiz en natuurlijk het afsluitende Taalfeest. Vanden Bossche: ‘De Taalkrant is een instrument waar vooral scholen mee aan de slag gaan, maar eigenlijk kan iedereen meedoen aan de creatieve taalopdrachten. Sinds vorig jaar is er ook een online versie, de interactieve Taalkrant, met blogs over taal, taalpodcasts, lesmateriaal, informatie van onze ambassadeurs, ... De Week barst een beetje uit haar voegen omdat steeds meer organisaties het dan over het Nederlands willen hebben. Een mooi bewijs dat onze taal leeft.’

Michaël Bellon

10>18/10,
www.weekvanhetnederlands.org

Babbel verbindt taalkansen Nederlands in de Rand

Ook in de Vlaamse Rand is er aandacht voor de Week van het Nederlands. Om in de kijker te zetten wat er het hele jaar door gebeurt rond het Nederlands, creëerde vzw 'de Rand' Babbel, een vrolijk en tastbaar figuurtje dat rondreist langs oefenkansen.

'De Week van het Nederlands is voor onze regio een cadeau dat we ten volle willen benutten', zegt Wendy Beerens, stafmedewerker taalpromotie bij vzw 'de Rand'. 'Voor 'de Rand' is het evident om de Week van het Nederlands in de kijker te zetten en er samen iets groots van te maken. Het hele jaar door organiseren we veel rond taal: taallessen, sportieve doe-oefenkansen, een activiteit in de bibliotheek of taalkansen op een speelplein.'

Verbinding en samenwerking

'Uit onze contacten met de lokale besturen en organisaties die in onze regio oefenkansen Nederlands organiseren, is Babbel ontstaan als een positief en verbindend initiatief waarmee we zichtbaar maken wat verschillende partners zoals een integratiedienst, cultuurhuis, bibliotheek, CVO, buurtwerking of jeugddienst allemaal doen op het vlak van taal. Het nodigt partners en lokale besturen uit om met elkaar in verbinding te treden en stimuleert verdere samenwerking.'

'We hebben mensen die Nederlands leren het ontwerp en de naam laten kiezen. Het resultaat is een knuffel in de vorm van een tekstballon, die ook bij volwassenen aanslaat. Echt het resultaat van een coöperatief proces. Hij werd bovendien met de hand gemaakt in een naaiatelier in Beersel.' Babbel zal tijdens de Week van het Nederlands zichtbaar maken waar je taalkansen kan vinden: conversatie in de keuken, ouder-kindactiviteiten, babbeluurtjes, taalpunten en voorleesmomenten.

Babbel als blikvanger

'Zo goed als alle gemeenten van de Vlaamse Rand doen mee, met daarnaast ook Halle of organisaties als Avansa Halle-Vilvoorde. Zij zullen de taalkansen Nederlands in hun gemeente in de kijker zetten met foto's, filmmateriaal en collages op sociale media, met Babbel als blikvanger. Hoe ze dat doen, kunnen ze zelf kiezen. De ene gemeente wil misschien oefenkansen voor volwassenen of spontane taalkansen voor kinderen in de kijker zetten, terwijl de andere op die manier op zoek gaat naar vrijwilligers of deelnemers voor een activiteit.' (MB)

Ambassadeur Maud Vanhauwaert

Maud Vanhauwaert ken je van dichtbundels als *Wij zijn evenwijdig* en *Het stad in mij*. Ook in haar roman *Tosca* en tijdens haar literair evenement *Paddegragt* toont ze zich een toegewijd ambassadeur van onze taal.

De drie p's

'Ik kan mij helemaal vinden in het thema van de Week', zegt Vanhauwaert, 'omdat ik mij graag op verschillende terreinen beweeg. Op papier, op het podium en in de publieke ruimte. Als kind al bracht ik graag gedichten op een podium, omdat ik gefascineerd was door wat er gebeurt als je een tekst losweekt van het papier. Lezen doe je alleen; op het podium is er die confrontatie met het publiek en de kracht van het moment. Als stadsdichter van Antwerpen (2018-19) rekte ik de grenzen nog verder op. Ik stelde me de vraag: wat gebeurt er als je poëzie naar de publieke ruimte brengt op plekken waar je haar helemaal niet verwacht?'

Voor haar nieuwe voorstelling *Letter maar op* neemt Vanhauwaert een geel koffertje mee, met daarin dichtbundels, poëzieobjecten en soms zelfs een goocheltruc. 'Het idee is dat toeschouwers me telkens een nieuwe letter aanreiken. Bij elke letter hoort een tekst uit mijn werk, die ik dan voordraag. Met alle letters bouwen we samen uiteindelijk een nieuw woord. Het format is vooral een speelse manier om teksten te kunnen delen met een breed publiek.' (MB)

Kelly Govaert van Ontmoetingscentrum Octopus 'Ik moet een band voelen met een artiest'

Kelly Govaert is sinds de opening vorig najaar de verantwoordelijke van Ontmoetingscentrum Octopus, waar je terecht kan voor ontmoetingen, maaltijden, workshops en activiteiten. Ze bouwt er de activiteitenwerking uit en runt de noodwoningen op de eerste etage. Al wat voorafging, stond in het teken van dans en muziek.

'Na het zien van een dansvoorstelling van Maurice Béjart in Parijs wilde ik ballerina worden. Maar toen ik op mijn elfde auditie deed bij het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, werd ik ondanks een geslaagde technische test afgewezen omdat ze uit mijn manier van lopen afleidden dat ik brede heupen zou krijgen. Hoe mager ik toen ook was. Door die opdoffer kwam ik wel terecht bij hedendaagse dans, wat me veel beter lag.'

Van Tilburg naar New York

Na een geslaagde eerste auditie bij PARTS verhinderde een examen wiskunde haar laatste selectiemoment. Zo kwam het dat Kelly uiteindelijk op de dansacademie in Tilburg belandde, waar ze de tijd van haar leven beleefde. 'Er hingen echte *Flashdance*-vibes. Door de glazen wanden konden we de andere klassen constant zien. Dat gaf veel energie.'

Ondanks extra stages aan een befaamde dansschool in New York en projecten voor onder andere Theater Malpertuis, vergat haar danscarrière uit de startblokken te schieten. Toen er ook rugproblemen opdoken, heroriënteerde Kelly zich. Wat overbleef, was een onvoorwaardelijke liefde voor muziek, die blijkbaar nog dieper zit dan dans. 'Om een artiest goed te vinden, moet ik er een band mee voelen, zoals bij David Bowie', legt ze uit. 'Ik was pas tien en hij was het idool van mijn mama. Maar zijn kameleontische drang om zich altijd opnieuw uit te vinden, sprak me meteen aan.'

Basgitaar

Space Oddity, *Young Americans*, *Let's Dance* en Bowie's versie van *Wild is the Wind*: het zijn allemaal favorieten. Maar uiteindelijk kiest Kelly toch voor *Heroes* uit haar geboortjaar 1977. Al was Bowie maar het begin. Toen haar mama haar meenam naar Torhout/Werchter, raakte ze in de ban van Pixies-bassist Kim Deal. 'Twee maanden later kocht ik een basgitaar en een versterker. Mijn papa, die meer van Elvis hield, vond het maar niks.'

Ook The Cure ging in haar tienerjaren recht naar haar hart. 'Ik herkende me in de worsteling van Robert Smith. Ik luisterde op mijn slaapkamer en danste op newwavefuiven.' Haar studies in Tilburg vielen dan weer samen met de doorbraak van dEUS. 'Ook op school dansten we op *Suds & Soda* en ik voelde sowieso veel affiniteit met

het rebelse karakter van de band.' Vanuit het katholieke West-Vlaanderen 'waar normaal al gek genoeg was', was ze in een vrijere wereld beland en ontwikkelde ze een zwak voor artiesten die zich afzetten tegen conventies, zoals Morrissey, PJ Harvey en Serge Gainsbourg. 'Dat anarchistische kantje ben ik nooit helemaal kwijtgeraakt, ook niet nu ik hier voor de gemeente werk.' (lacht)

Die laatste dans

De passie voor muziek spat eraf als Kelly het heeft over de artistieke evolutie van Nick Cave, de aanstekelijke blaxploitation-soul in Tarantino-films en haar boon voor triphop, postrock en hedendaagse jazz, met Kamaal Williams als recentere ontdekking. 'Omdat ik mijn danscarrière nooit fatsoenlijk afsloot, heb ik mezelf en mijn kinderen altijd beloofd om voor mijn vijftigste nog één solo te maken. De muzikant van dienst moet er wel de intro van *Slave to the Rhythm* van Grace Jones in verwerken.'

'Muziek zorgt voor verbinding en saamenhorigheid', besluit ze. 'Mijn beste momenten beleef ik als ik met vrienden de hele avond plaatjes kan draaien. Maar één keer per week beluister ik een volledig album in het donker. Door visuele prikkels uit te schakelen komt alles nog intenser binnen.'

Heroes – David Bowie

Surfer Rosa – Pixies

Entreat (Live at Wembley, July 1989) – The Cure

Suds & Soda – dEUS

Skeleton Tree – Nick Cave

Slave to the Rhythm – Grace Jones

Tom Peeters